

Jaargang 27 - Nummer 1 - maart 2021

De Bulletalie

Informatiebulletin voor de stichting tot behoud van de BU180
Uitgave van de Vereniging Vrienden van TRUI

Inhoud	
Colofon	2
Redactioneel	3
Van de voorzitter	4
Van de stichtingsvoorzitter	5
Van de lustrumcommissie	6
Van de kluscom	8
Wintervvaart	9
Visserijdagen 1978	10
Merchandise	19
Algemene Informatie BU130	20
Algemene Informatie VVT	22
Opkomend Tij	23

Colofon

De Bulletalie is een uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui en heeft tot doel geïnteresseerden op de hoogte te houden van het reilen en zeilen van Trui. Het blad verschijnt drie tot vier maal per jaar.

Redactie:

Marco Wubben
bulletalie@bu130.nl

Contact VVT:

Buitenwatersloot 3
2613 TA Delft
vvt@bu130.nl

Opplage:

250 exemplaren

Website:

<http://www.bu130.nl>

Fotografie:

Pim van Steijn
Wim Mendelts

Lid worden

Uitsluitend schriftelijk of per e-mail en bij voorkeur met een aanmeldingsformulier dat je kan verkrijgen op <http://www.bu130.nl/contact/vvt/>

Beëindigen van het lidmaatschap

Beëindiging van het lidmaatschap dient schriftelijk of per e-mail te geschieden. Zie Contact VVT.

Redactioneel

De winter is weer op zijn retour. De zon schijnt weer langer, overal zien we bomen & planten weer tot bloei komen. Kortom... De lente dient zich aan! Hoe anders was dat enkele weken geleden toen we verrast werden met een dik pak sneeuw en temperaturen ver onder de 0. De een vindt het prachtig en de ander gruwelt bij al die kou. Botteronderhoud is dan wel een uitdaging als er een dikke laag sneeuw aan dekt ligt. Kijk maar naar de cover om te zien dat het een fikse uitdaging was.

Ondanks alle winterse taferelen wordt het onderhoud toch uitgevoerd in de Nieuwe Haven te Delft. Binnenkort zal de mast weer plat worden gelegd zodat de botter naar Rotterdam kan worden gevaren voor de hellingweek. En daarna zal er weer richting het IJsselmeer worden gekoerst voor weer een nieuw vaarseizoen.

Inmiddels hebben we onze jaarvergadering ook achter de rug. Het was een bijzondere gewaarwording om dit volledig digitaal te doen. Het feit dat we digitaal vergaderden gaf ook voordelen voor een aantal donateurs. Een aantal van hen woont “in den lande” en soms zelfs in het buitenland. Dus was het toch mogelijk “aanwezig” te zijn.

Wat het komende vaarseizoen gaat bieden, weten we op dit moment helaas nog niet. Er gelden nog immer restricties vanwege Covid-19 waardoor we slechts met een gelimiteerde bemanning mogen uitvaren. Ook blijven de botterborrels en andere activiteiten alleen nog steeds via de digitale weg mogelijk.

Ondanks dat hoop ik dat 2021 meer licht zal geven dan 2020 en dat we snel weer met een biertje samen kunnen proosten op het vaarseizoen.

Marco Wubben
Redacteur Bulletin &
Secretaris Vereniging Vrienden van Trui

Van de voorzitter

Er is een goede hoeveelheid sneeuw gevallen in Nederland. Een aanzicht dat we lang niet hebben kunnen aanschouwen in ons land. Ook Trui ligt er mooi bij onder een goed pak sneeuw!

Op maandag 18 januari is de jaarvergadering van de VVT digitaal gehouden via Microsoft Teams. We konden wegens de maatregelen van de regering dit helaas niet in persoon doen. Gelukkig biedt de digitale weg van tegenwoordig hier een uitkomst voor.

Tijdens de ALV is de aangepaste boekhouding van 2019 en de boekhouding van 2020 goedgekeurd. Vanwege de eerste lockdown was het er niet meer van gekomen om een tweede ALV te houden in 2020 om de boeken van 2019 goed te keuren. Gelukkig lopen deze werkzaamheden nu weer bij.

Graag wil ik ook de aandacht vestigen op een gebrek aan bestuurders voor de VVT. Marco en ik doen tegenwoordig met z'n tweeën bestuur. Aangezien we graag de VVT willen laten besturen door studenten, roep ik nog studerende leden op om ons te komen versterken!

Aan iedereen een gezond 2021 gewenst, en hopelijk kunnen we elkaar snel weer zien op Trui of elders.

Reinout Wiersema
Voorzitter Vereniging Vrienden van Trui

Van de stichtingsvoorzitter

Tja... Toen moest ik ineens weer een stukje voor de Bulletalie gaan fabriceren, maar er gebeurt bijzonder weinig. We zijn bijna klaar met het winteronderhoud, alleen nog de hellingweek en een deel van de soosklusweek. Kastjes en bakskisten schuren en lakken, tanen, het onderwaterschip en Steven.

Steven bestaat uit de voor- en achtersteven, allebei deze projectjes moeten op de helling gebeuren, want anders kunnen we er niet bij. De voorsteven heeft een klein deukje doordat er ergens bij het naar Delft varen een brug te laag was, kan gebeuren. De achtersteven is een wat groter project. Deze heeft speling in een richting waar je dat niet in wil hebben. Het plan is om daar wat hout tegenaan te plakken en dan zit het weer sprookjesachtig. (Dit is een samenvatting en versimpeling, de werkelijkheid is ingewikkeld.) De hellingweek is in ieder geval nog niet gebeurd en uitgesteld tot half maart.

Daarnaast hebben we natuurlijk nog iets als het lustrum. We zijn er mee bezig, maar weten ook niet zogoed hoe de toekomst eruit gaat zien. Als het goed is wordt er een inschrijffijst toegevoegd voor het weekend (dat op nader te bepalen datum gaat gebeuren, maar waarschijnlijk hopelijk ergens in juni en anders mogelijk september). Kom vooral! Het wordt fabeltastisch!

Terwijl ik dit aan het schrijven ben ligt er een dik pak sneeuw buiten, maar zijn de slootjes nog niet dichtgevroren. Gelukkig kan sleeën wel, de latjes uit je lattenbodem zijn hier uitermate geschikt voor. Ik wil jullie allemaal aanraden om je af en toe weer een klein kind te voelen. Ga een keertje wel sleeën, buitenspelen, slootje springen of verstopperij spelen (niet in de sneeuw, dat werkt niet). Gewoon, omdat het kan. Even niet te hard nadenken. Gewoon zijn, en genieten.

Isabel van de Leijé
Voorzitter van de stichting tot het behoud van de BU130

Van de lustrumcommissie

Update lustrum & corona

Afgelopen zomer zouden we het 145-jarig bestaan van Trui hebben gevierd. Helaas was er een virus dat roet in het eten gooide, waardoor we het lustrum hebben doorgeschoven naar dit jaar.

Nu 2021 al een tijdje bezig is, kunnen we vooruit kijken naar hoe de situatie aankomende zomer zal zijn. Zal de wereld het nieuwe normaal weer achter zich hebben gelaten? Zal de horeca weer bestaan? Evenementen? En, voor het lustrum natuurlijk zeer relevant, zullen we weer met groepen bij elkaar kunnen komen? Het antwoord is natuurlijk: we hebben geen idee.

Nu staan we dus voor een keuze. Blazen we het allemaal af, of gaan we er vanuit dat alles in de zomer weer kan? Beide niet ideaal. Vandaar dat we gaan voor de optie voorzichtig aan voorbereidingen treffen in de hoop dat het lustrum in een vorm toch door kan gaan.

Het plan is nog steeds hetzelfde als afgelopen jaar: in het begin van de zomer een lustrumweekend waarbij we op punters varen, rond september een lustrumdag waarbij we cultuur opdoen in een pittoresk plaatsje, en ergens buiten de vakanties een lustrumcantus in de Bolk.

Zoals u ziet houden we de plannen nog redelijk vaag, zo kunnen we het later aanpassen aan de actuele maatregelen. De data voor de lustrumdag en -cantus zullen we op een later moment communiceren.

Het lustrumweekend heeft natuurlijk wat meer voorbereiding nodig, dus daarvan kunnen we de datum al bekend maken! Het lustrumweekend zal plaatsvinden in het weekend van 5 en 6 juni, mits de maatregelen het toestaan.

Op 5 en 6 juni gaan we rondom de Weerribben op punters varen. Vet leuke schattige bootjes. We eten en overnachten in een accommodatie aan het water. Kosten zullen rond de 40 euro liggen. Vanaf vrijdagavond 4 juni ben je welkom.

Zet de datum alvast in je agenda, en stuur een mailtje naar lustrum@bu130.nl om je in te schrijven.

Hopelijk tot dan!

Met vriendelijke groet,

Isabel van der Leijé, Wiebe Kralt, Lea Stakenburg, en Johan Zielman
Lustruimcom Twentynijn: “Omdat het sprookjesachtig is”

Van de Kluscom

Het winterhonderhoud moddert gestaag door. Het is lastig geweest om vaart achter het winterhonderhoud te zetten zonder de coronamaatregelen aan onze laars te lappen, maar het eind is in zicht. Het soosklussen is bijna afgerond en de boot is zo goed als klaar om de helling op te gaan.

De hellingweek is vanwege de corona ietwat laat dit jaar, maar we plannen om 15 t/m 21 maart alsnog te kunnen krabben met prachtig voorjaarsweer in plaats van de gebruikelijke winterse kou. Het verbaast me dat er nog ruimte is op de inschrijflijst met zo'n mooi vooruitzicht. Ik heb er in elk geval al zin in!

Ik heb ook zin in varen. Het is te hopen dat dat snel weer kan met een mooi aangeharkte boot.

Mees "Vink" van Welten

Wintervaart

Zoals elk jaar wordt de botter aan het eind van het vaartseizoen vanaf de ligplaats Enkhuizen naar Rotterdam gebracht. Afgelopen november (vanwege Covid-19) een paar weken eerder, was het weer tijd voor de vaartocht zuidwaarts. Aangezien de Bosrandbrug in Amstelveen in langdurig onderhoud lag, was het noodzakelijk om via het westelijke deel van Ringvaart Haarlemmermeerpolder te varen. Ook omdat we naar Delft moesten i.p.v Rotterdam, moest de mast eruit vanwege een brug in Voorburg met een doorvaarthoogte van 5,40 meter. Dát ging niet passen. Zoals ook met het terugvaren voor de OWee is het altijd een uitdaging om een binnenvaartschip te vinden die de autokraan aan boord wel “uitlenen” zodat de mast plast gelegd kan worden.

Zoals u allen wel bekend ben ik zelf actief als binnenvaartschipper en poog ik waar mogelijk mee te denken bij het vinden van een collega die wel even wilt helpen. Zo ook de laatste keer op zondag 1 november. Stomtoevallig lag de Novum, een schip waar ik regelmatig op aflos, aan de Haparandadam water te laden. Een kort telefoontje naar mijn collega aan boord en naar Pim aan boord van de botter resulteerde erin dat de Novum binnen een minuut of 10 de mast van de BU130 eruit had getrokken en plat had gelegd.

Marco Wubben

BU 130 langs zij de Novum in de Houthaven

Visserijdagen 1978

Afgelopen jaar was er geen stront-/visserijweek in Workum.

In 1978 deed ik voor het eerst mee met de visserijdagen, een hele belevenis waaruit dit verhaal ontstaan is, oorspronkelijk geschreven voor het Zeilersforum.

De wonderbaarlijke visvangst

We stopten de Trui af in de havenkom van Workum en we gingen er direct op uit om viskisten te lenen. De bun puild uit.

Ik was net 22 en zo dun dat ik kon dansen in een TL-buis.

Verder was ik schipper op een leuke gammele botter, had nog nooit visnetten van dichtbij gezien (behalve dan in een bistro met druipkaarsen) en deed mee aan de Visserijdagen in Workum. Eigenlijk zou iemand anders schipperen maar die had wat anders te doen.

De bedoeling was dat we maandagmiddag zouden uitvaren en zaterdagmorgen terugkeren zonder gebruik van de motor. De gevangen vis zou geveild worden op woensdag- en zaterdagmiddag.

We huurden van de organisatie 4 perkjes van elk 75 meter staand want (dat zijn fijne, kwetsbare netten die worden neergezet op de bodem, bedoeld voor de vangst van bot en snoekbaars) en ik had zelf 500 meter hoekwant met toebehoren gemaakt voor de palingvangst. Hoe ik daarmee moest omgaan, daar had ik geen flauw benul van. Maar we zouden een bosje pubers van de visserijschool uit Den Helder aan boord krijgen, naar mijn idee wisten die er wel raad mee.

Dat was de tweede misvatting.

Netten schieten

De eerste misvatting was dat de kapotte keerkoppeling geen probleem zou vormen omdat gedurende de visserijdagen motorgebruik toch al ongewenst was.

Op maandagmiddag waren we klaar om te vertrekken, op naar onbekende rijke visgronden! Ik vroeg de visserpubers wat de beste plek zou zijn om de netten te schieten. Ze hadden geen flauw idee. Al gauw bleek dat deze zoveelste-generatie visserlui-in-de-dop alleen maar gewend was aan het regime op de kotter van hun pa, wat inhield: volle kracht op de autopiloot naar de visgronden stomen, sleepnetten d'rin en volle kracht trekken, even later de netten ophalen en legen en dan weer verder trekken. Het met de hand draperen van staande netjes op zoet water? Nee, dat kenden ze niet.

Op een vrij willekeurige plek hebben we de perkjes te water gelaten. Op de terugweg naar Workum zou ik het hoekwant schieten. Dat hoekwant bestond uit een “boom”, dat is een stevige lijn van 500 meter, met daaraan om de twee meter een dwarslijntje met een flinke haak met aas. Geheel volgens de papieren wijsheid uit Peter Dorleijns boek “Geen moed vist ook” had ik het hoekwant geaast en netjes in een zandbedje opgeschoten in de schietbak.

De bedoeling was om al zeilend een ankertje met joon uit te werpen, met daaraan het begin van het hoekwant. Dan zou de boom met de geaaste haken netjes en snel uitlopen, terwijl het andere anker met joon al vast zat aan het einde van de boom.

Het begon goed. Anker en joon gingen te water en de boom liep als een razende uit. Tot ongeveer de twintigste haak. Die haak pikte vast aan een andere haak en in 1 seconde flipte het hele hoekwant als één kluwen in de plomp. Er zat niks anders op dan het eind-anker plus joon er maar achteraan te flikkeren.

De volgende ochtend (dinsdag) stonden we vroeg op om voor het daglicht het hoekwant op te halen. Vangst: nul. Bijzonderheden: onontwarbaar en de hele boel ging zo de container in. Jammer van al dat touw, de 250 haakjes en de vele uren werk. Toen zeilden we door naar de perkjes staande netten. Vangst: nul. Bijzonderheden: urenlang geklooi om ze te fatsoeneren. Pas aan het einde van de middag konden we de netten weer terug in zee zetten.

Nrtten overhalen tijdens de Visserijdagen 1978

Woensdagochtend, enkele uren voor de eerste visafslag, haalden we de netten weer boven water. Vol hoop, maar bepaald niet vol vis. De vangst bestond uit twee snoekbaarzen die ik direct in de bun stopte, zodat ze in leven zouden blijven tot ze eruit gehaald zouden worden.

Dat was de derde misvatting. Dat is te zeggen, waarschijnlijk zijn die snoekbaarzen wel in leven gebleven, maar ik heb ze nooit meer kunnen vinden. Ik wist in mijn onkunde niet dat er eerst een klaarzak (een soort leefnet) in de bun gehangen moest worden.

Kortom, onze aanvoer voor de eerste visafslag op woensdag bestond uit... Niets! Alle andere deelnemers hadden al wel een mooi zootje vis aangeleverd.

Na de afslag (en boodschappen doen) voeren we Workum weer uit. Er stond een stevige noordwester waarmee het Soal bezeild was, alleen voorbij de vuurtoren was 't krap-an. We zeilden noordwaarts, richting Afsluitdijk. Ik hoopte daar wat beter te vangen. Misvatting nummer vier was dat ik dacht veel dingen tegelijk te kunnen doen. Dat was wel nodig omdat de pubers aan het klieren waren. Met dit soort wind en golven was de oude botter zo lek als een mandje, er moest hard gelensd worden. Dat hield concreet in dat de puts permanent bemand was. De hozer-van-dienst zat naast de zwaardbolder op z'n knieën op de deken (dat is de bovenkant van de bun, waar je op kunt lopen), schepte steeds een puts vol uitde hoosgoot en kiepte die achter zich leeg in de trog (het opstaande deel van de bun), elke 5 seconden weer een puts vol. Inclusief korte adempauzes wordt er zo 5000 liter per uur weggehoosd.

Maar de hoosploeg begon te muiten, klaagde over rugpijn en andere ongemakken. Verder was er een kookploegje bezig om een vette voedzame stampot te bereiden. Ook deze ploeg muitte, want het schillen der aardappels viel hen zwaaren er zat zand in de andijvie. Door dit pubergekloot verwaarloosde ik de navigatie en dat had ik beter niet kunnen doen. Opboksens tegen de hoge golven hoorde ik het stuurboordszwaard krakend omhoog komen. Een paar seconden later liepen we met een schok vast, op hard zand aan lagerwal vlak voor Gaast. Hier begon misvatting nummer 1 zich te wreken, Jeweetwel, dat we zouden kunnen varen met een kapotte keerkoppeling. We streken de zeilen en lieten de grote dreg vallen. Terwijl de hak en het roer vrolijk op het zand bonkten, haalden we de roeiboot langsij en lieten daar de kleine dreg aan een lange tros in zakken. Omdat ik zelf aan boord wilde blijven, liet ik drie pubers het dregje wegbrengen, roeiend tegen de hoge golven in. Dat viel hen erg zwaar, zo iets hadden ze nog nooit gedaan, dat hoefde nooit bij pa op z'n kotter. Pas na een dik half uur (en enkele mislukte pogingen) zat het dregje 100 meter aan loef in de grond. Daarna trokken we met de hele bemanning op het voordek de botter los, centimeter voor centimeter bonkend over het zand naar het dregje. Snel brachten we de grote dreg weer uit en toen lagen we eindelijk veilig met de brekers 50 meter achter ons. Eerst eten!

Het was donker geworden en we waren moe. Ik had geen zin meer om verder te varen, dus besloten we om de netten vanuit het roeibootje vlak achter de botter te schieten, op de ondiepte waar we net van af waren gekomen. Achter een zandbankje met daarop een voet water vonden we een geultje van een meter diep, krap-an genoeg voor ons staand want.

De volgende ochtend (donderdag) bleek die laatste beslissing absoluut geen misvatting. De netten waren door de golven tot een soort worsten in elkaar gedraaid, maar wel worsten die afgeladen waren met snoekbaars, bot, rode baars en blei. Het was niet normaal hoeveel vissen zich hadden vastgezwommen. Alle vissen werden vlot gestript (van de ingewanden ontdaan) en met scherfijns in viskisten gelegd. De pubers waren hier heel goed in, ze stripten in een waanzinnig tempo. Waar ze ook goed in waren: de ondermaatse snoekbaarzen en botjes, die niet aangeland mogen worden, werden gefileerd en in roomboter gebakken. Niet normaal, zo lekker!

De pubers stegen aanmerkelijk in mijn achting. We hadden vele uren werk om de netten te overhalen (ontwarren en schoonmaken), want het was een bende. Maar 's middags schoten we ze weer op dezelfde plek, met hetzelfde fantastische resultaat op vrijdagochtend. En de nacht van vrijdag op zaterdag weer.

Volle bun met vis

Ondertussen had vrijdagavond misvatting nummer vijf zich voorgedaan. Ik was er van uitgegaan dat een puber niet zomaar een touwtje losmaakt. Met dat touwtje lag ons roeibootje wild stuiterend vast aan de botterkont. Met enige vertraging kwam de betrokken puber melden dat het bootje was losgeraakt en dat hij er niks aan kon doen en dat het per ongeluk was gebeurd en dat hij nog geprobeerd had om het touwtje weer te pakken. Het bootje bleek er in een adembenemend tempo vandoor te zijn gegaan, over de ondiepte heen en onbereikbaar voor ons. Ik peilde zo nauwkeurig mogelijk hoe de wind stond, dat was zo ongeveer naar de vuurtoren van Workum. Om de netten te kunnen ophalen hadden we echt een bootje nodig. Zaterdagochtend gingen we ruim voor de dageraad ankerop om het bootje te gaan zoeken of desnoods er eentje te lenen.

Bij het eerste daglicht zeilden we het Soal in, maar hadden geen spoor van ons bootje gezien. Een Stavers jolletje, ook een visserijdagen-deelnemer, zeilde naar buiten. We groetten elkaar hartelijk. Ik keek hem na over mijn schouder en zag.....òns bootjeaan zijn kont!!! Ik gaf een brul, keerde de botter en ruilde even later ons bootje tegen een volle fles Weduwe. Ze hadden hem kort daarvoor gevonden op de keien bij de vuurtoren. We scheurden terug naar Gaast, haalden onze netten op en scheurden met kluiver en aap weer naar Workum, net op tijd voor de afslag.

Zaterdagmorgen moesten we om uiterlijk 11 uur onze vis aanlanden in Workum voor de afslag. Om vijf voor 11 knoopten we vast en terwijl we de eerste viskisten alvast aan land brachten ging ik snel andere viskisten lenen. De bemanningen van de andere deelnemers hadden natuurlijk onderling al bepaald wie de beste vangst had. Toen ze zagen wat wij aan land brachten, vielen ze van verbazing bijna om. Iemand opperde zelfs dat ik stiekem vis had gekocht bij een beroepsvisser.

Visberg

Tijdens de afslag werd goed betaald voor snoekbaars, gemiddeld fl 7,50 per pond. Maar toen onze enorme partij als laatste werd aangeboden, wilde geen enkele opkoper zóveel in een keer afnemen. Uiteindelijk werd er iets meer dan een gulden per pond betaald, wat toch ruim voldoende was om ons de hoogste besomming op te leveren. Ik kreeg de zilveren brijlepel met inscriptie en de titel "Beste visser onder zeil 1978". Toch niet gek voor iemand die nog nooit een net in z'n handen had gehad.

Wim Mendelts

Nachrift 1: ik heb ook wel veel lol gehad met die pubers, en verrassende momenten. Zo vroeg ik aan een pukkelig figuur om recht op de toren van Hindeloopen af te sturen. Hij bakte er helemaal niks van, we gingen alle kanten op behalve de goede. In een ingeving haalde ik het visserskompas uit het vooronder, zette het bij zijn voeten neer en vroeg hem om zoveel graden te sturen. Geconcentreerd naar beneden kijkend stuurde hij de botter messcherp op Hindeloopen af.

Een andere, beetje mollige jongen had de eerste avond zoveel gezopen dat hij in het vooronder over z'n nek ging. Na de dweilpauze gaf ik de korte maar heldere regel: "Wie dronken is slaapt buiten". De volgende nacht lagen er twee jongens in de fok op het voordek, recht boven mijn hoofd. De ene jongen jammerde: "Ik zal het tegen mijn ouders zeggen dat we buiten moeten slapen!". Na een korte stilte zei de andere: "Dat sal ik maar niet doen, want dan kennik elluk weekend buite slapen!".

Nachrift 2: in die tijd werd de gevangen vis per schip in 1 kavel verkocht, waardoor het alleen interessant was voor handelaren. De laatste jaren gaat de verkoop in kleine porties zodat ook particulieren een fatsoenlijk maaltje verse vis kunnen aanschaffen.

Zilveren breilepel Visserijdagen 1978

Merchandise

De nieuwe collectie bestaande uit Trui-mutsen, rode en blauwe t-shirts, overalls en fleeccevesten is binnen! Spreek iemand van het bestuur aan in de Bolk of kijk op de website om jouw item te kopen.

FLEECEVEST
€32,50

OVERALL
€37,50

T-SHIRT
BLAUW & ROOD
€7,50 /STUK

TRUI MUTS €6,50

Algemene Informatie

Stichting tot Behoud van de BU130

Trui is een 13,44 meter lange eikenhouten visbotter uit 1875. Het schip wordt in de vaart gehouden door de Stichting tot het behoud van de BU130. De doelstelling van deze stichting is om het schip, in een authentieke staat, te behouden voor de toekomst. Deze doelstelling wordt verwezenlijkt door het schip te verhuren. Dankzij de opbrengsten van deze verhuur en met geld uit fondsen, giften en sponsoring kunnen we het schip onderhouden.

Het varen

Van begin maart tot 1 mei:

- Weekenden of weken voor de mensen die meeklussen of op andere wijze meehelpen. Om het jaar is Trui in die periode niet op het IJsselmeer te vinden, maar bijvoorbeeld in Zeeland. Het accent ligt in deze periode op de opleiding van maten en schippers.

Van 1 mei tot begin oktober:

- Elk weekend wordt er gevaren met groepen die de boot inclusief schipper en maat huren.
- Gedurende de zomervakantie wordt het schip voor volledige weken verhuurd.

Van begin oktober tot begin december:

- Tijdens de stichtingsweekenden, bij temperaturen lager dan 10 graden, varen alleen nog de echte mannen en vrouwen en is Trui vaak helemaal alleen op het IJsselmeer. Het accent ligt hier op een loeiende kachel, truien en warme chocolademelk met slagroom.

Contact

Stichting tot behoud van de BU130

adres: Coenderstraat 1
2613 SM Delft
email: info@bu130.nl
website: www.bu130.nl

Iban: NL49INGB0003030194
KvK: 41145242

Bestuur

Voorzitter:

Isabel van der Leijé
06-23437030

Secretaris:

Rudy van der Zwan
06-40948776

Penningmeester:

Sven Dobbe 06-58949722

Commissaris Onderhoud:

Mees van Wetten 06-20266808

De opleiding

Om met het schip te kunnen varen zijn altijd minimaal een schipper en een maat nodig. Omdat een schipper over een grote hoeveelheid kennis en ervaring dient te beschikken, is het opleiden van schippers en maten zeer belangrijk voor het voortbestaan van Trui. Het huidige opleidingssysteem Dogma II kent drie klassen: Starter, Maat In Opleiding (MIO) en Schipper In Opleiding (SIO), waarbij in elke klasse de kennis en vaardigheid toeneemt, om maat of schipper te worden op Trui.

Het onderhoud

Ieder jaar ligt Trui 's winters in de Oude Haven in Rotterdam en begin februari ligt de botter een week lang op de helling van Koningspoort aan de Oude Haven. Van half december tot eind februari zijn er klusweekenden in Delft op De Bolk of aan boord in Rotterdam. In de kerstvakantie onderhouden we op De Bolk al het losse houtwerk. Ook repareren en tanen we dan de zeilen. Door zoveel mogelijk van dit onderhoud zelf te doen blijft ook op dit gebied kennis en kunde bewaard.

De Huurprijzen

Activiteit	Studentenprijs
1 dag	€210
Weekend (2 dagen)	€350
3 dagen	€425
4 dagen	€500
5 dagen	€575
6 dagen	€650
Week (7 dagen)	€725
Inschrijfweekend (*)	€12,50
Bikkelweekend (*)	€7,50
SIO's (*)	€5,00
Maat (*)	€5,00
Schipper (*)	€5,00 (**)

(*) per persoon per dag, (**) vrijwillige bijdrage

Om voor de studentenprijs in aanmerking te komen, moet de meerderheid van de bemanning, exclusief schipper en maat, uit studenten/scholieren bestaan.

Geen student meer? Vraag dan de prijs op bij de secretaris van de Stichting.

Algemene Informatie

Vereniging Vrienden van Trui

De Vereniging Vrienden van Trui (VVT) is een vereniging die als hoofdtak de promotie van de botter BU130 heeft en zich een grote betrokkenheid tussen haar leden en de botter tot doel stelt. VVT is opgericht in maart 2002 en onder haar verantwoordelijkheid vallen onder meer: het uitgeven van de Bulletalie, het onderhouden van contacten met sponsors en het aanleveren en verkopen van promotiemateriaal. Voor vragen of opmerkingen aangaande de vereniging of het lidmaatschap kunt u altijd contact met ons opnemen.

Contact

Vereniging Vrienden van Trui

adres: Buitenwatersloot 3
2613 TA Delft
email: vvt@bu130.nl
Iban: NL 44 INGB 0009
3560 42
KvK: 27251440

Bestuur

Voorzitter:
Reinout Wiersema

Secretaris
Marco Wubben

Penningmeester:
Reinout Wiersema

Contributie

De contributie bedraagt voor studenten €7,50 en voor niet-studenten €15 per kalenderjaar. Wil je betalen per automatische incasso? Vraag dan om het formulier.

Adreswijzigingen

Adreswijzigingen bij voorkeur schriftelijk of per e-mail sturen aan VVT.

Bulletalie

Heb je wat leuks meegemaakt op of rondom Trui en wil je dit graag vertellen in de Bulletalie, mail even naar bulletalie@bu130.nl met je (potentiële) stukje.

Opkomend Tij

15-22 maart	Hellingweek
17 maart	Botterborrel (via Jitsi)
5 april	Botterborrel (via Jitsi)
21 april	Botterborrel (via Jitsi)
3 mei	Botterborrel (via Jitsi)
19 mei	Botterborrel (via Jitsi)
5 & 6 juni	Lustrumweekend (onder voorbehoud)
7 juni	Botterborrel (via Jitsi)
16 juni	Botterborrel (via Jitsi)

De botterborrels worden vanwege de heersende maatregelen digitaal georganiseerd via Jitsi.

Je kan de borrels vinden via: <https://meet.jit.si/botterborrel>

Port Betaald

Vereniging Vrienden van Tiel
Buitenwatersloot 3 • 3613 TA Delft

